

Marcii de Grand Val

Theologj ordis Canonici dñi Augustini dcm⁹ sancti Vi
ctoris apud Parthios Codex Vespertianū de optia politia
tā ecclesiastica q̄ ciuili. In quo subinde M. Thomæ deulo
assertiones de impunitate Ro. pōtificis refellentur.

Venundatur ab Ioanne partuo & Iodoco Badio eius iun-
pressore: cuius est hoc Distichon.
Lector in hanc vallem (magna est) descendē paupere:
Conspicis oculis dogmata digna tuis.

Marcus de grand Val

Philippo de Montmorency Ecclesiæ Romanae protonotario: sicut præ multis nobilissimo: ita & eruditissimo studiofissimoq;. S.D.

Ercipiū semper: idq; desiderii lōga me iam expectatione fatigat: animi erga te mei deuotio: etiā ex omni pte aliquando exploratio r̄ tibi reddī possit. Appēdi em librauīq; q̄ sit magnū & excellens p̄tincib; placuisse viris: talibus p̄sertim: qualē mi Philippe te cognoui: virū longe integerrima & fide & religione erga deos. Cui acceptrū nihil sit: qd nō redoleat sanctitatē. Qui continētissimis moribustua stēmata admodū illustras: q̄q; & ipsa me hercule nobilissima sunt: taliaq;: cum quibus ipsa quoq; Francorum Lilia de tempore certare non ausint. Quippe lauit sacro fonte Vnum ali quē tuorū p̄genitorum Machatius ille Dionysius: & ipse idem Ariopagites. Putoq; tanti viri benedictio illius poste titati magnum quiddam impetravit apud cēlicolas: quae producta p̄ tot c̄tates: necdum descēdit ad colum. Astipulatur huic diuū muneri Christi signaculum: in ipso mediū tullio vestra secans insignia. Astipulat & grēcū Aplanos: qd interpretatū sine errore designat. Qd tuē gēti sicut est peculiare: ita & tu tam specialiter has: vt non ījuria credam allusisse monticulo tuī generis Regis prophetā: cum supra sexagesimū psalmo septimo diceret. Mons dei: mōs pinguīs: donis videlicet gratiarū. Qualiū īnuēs p̄manentia: sublūxit. Beneplacitū est deo habitare in eo: etem dñs habitarib; in finem. Putauerit q̄sq; blateretq; memē farcire Centones. Ego protestabor / has nugas non esse bullatas. Cum sis ipse mihi contemplissimus: v̄sq; ab vnguiculo quod aiunt ad capillum summum. Qualem tibi me esse

Imprimis admonitum vellim: & me cum pertinacia nihil
asserturum & curaturum quantu numina concedent: sic
hac nostra lucubratiuncula affectus inflammatior: q̄ instru-
ctus intellectus. Quare meminet gustu non infecto eam
contingere: ne fortasse ad nauseam prouocet. Qd sit pre-
dixisse satis. Res ipsa ordienda est.

Lodicis vesperiarū Bar- ci de gradual cōclusio. I.

Conuictus: hominum generi pernecessarius:
tunc erit expetibilior: si in ciuitate seruabitur so-
cratica politia: que bonorum omnium coitatem
admittit. Cui & Phaleq & Lycurgi: queadmodū
exīialis est equalitas: Ita & Hippodani aliqua ex
parte imitanda partitio.

Probaturus primam partem huius conclusionis: hominē
videlicet conuiuere necessario: suppono illa esse rei neces-
saria: sine quibus in esse nō conseruatur. Et in infero hoc pre-
supposito: non esse prouisum sufficenter homini a natu-
ra: quemadmodum ceteris animantibus. Istis enim & pa-
stum & vestitum: & quibus ab hostibus sese tueantur: ve-
luti arma contulit. Quae singula discutere: ob temporis poe-
nuriam non possumus. Homini vero: nullum istorū a na-
tura satis adest. Qd ut manifestetur amplius: sciendum q̄
quia hominis complexio purior est: & ad medium magis
redacta q̄ reliquorum animalium: ipsum indigere depura-
to cibo etiam artificiali. Frumentum enim quemadmodū
a natura producitur: et si ceteris animantibus sufficiens
& congruus cibus esset: homini tamen nisi mola tritum:
præparatum item & decoctū: congruum non præbeat ali-

Marcus de grandVal Philippo pr̄eposito At
trebatensi theologie professori. S.

Cce habes p̄ceptor obseruatissime:
quem tantopere a nobis expostula-
ueras: Codicē sicut appellant: Ve-
speriarum mearum. Quem q̄ impe-
traris tardiuscule: non inaudientē
tribuas siue ingratitudinē: sed in ne-
cessitatem temporum conferas oro.
Neq; eñ tibi soli mos fuit ḡ redus: sed agminatim quoq;
id ipsum poscebant: quos de nobis optime meritos: nega-
te non possim. Quibus auctis in immensum: vnuſ fateor
succubuisse: niſi iam labenti: iam cadēti: iam obruto in
signis chalcographus Ascensius occurrit: qui ſuo p̄-
lo vnicum exemplar transformaret in mille. Qđ factū ſi-
qui (vt fieri ſolet) criminabitur: tete purga: culus impor-
tunitate ſicut & turbē illius: id beneficii mendicare (vt ſic
dicam) coactus ſum. Vale. Octaua Martii. M.D.XII,

Ex officina Ascensiana ad Idus Martias,
Anni ad calculū Romanū. M.D.XIII.